

Tja, ook in huize LC gebeurt altijd genoeg. Veel mooie momenten gelukkig, knuffelen, stoeien en samen boekjes lezen op de bank met onze kleintjes, Jack en Julio. Heerlijk om te zien hoe ze, ondanks het feit dat ze al meer hebben meegemaakt in hun korte leventjes dan de meeste mensen in een mensenleven, ook nog steeds gewoon kind kunnen zijn en helemaal op kunnen gaan in het spelen met een autobaan, in volle vaart met een skateboard door de straat racen en hoe ze met open mond en grote ogen voor de tv zitten, waar Jack drie keer per minuut vraagt 'of dit nou een goede of een slechte is' (kan me herinneren dat ik dat zelf vroeger ook altijd deed) en Julio moet huilen bij Dombo. Een mooi, maar ook verdrietig gesprek met Morelia, zelf pas 13 jaar oud, maar zich zoveel zorgen maakt om haar moeder en haar broertjes. Samen afwassen met Mercedes, de (bijna) altijd vrolijke en grappige noot in huis, wat een (h)eerlijk gesprek oplevert over verliefdheden, problemen met haar oudere zus in huis en dromen voor de toekomst.

De nieuwe favoriet op tv, voleybal! Blijkbaar is er hier in Zuid-Amerika een voleybaltoernooi aan de gang, dus iedere avond wordt er nu hard meegeschreeuwd en gejuicht om ieder punt, als Peru staat te spelen. Carmen, die je 100 keer moet aansporen om toch een beetje op te schieten, maar die zo heerlijk meisjesachtig kan giechelen. Sergio, die het op het moment moeilijk heeft, omdat hij zich niet geaccepteerd voelt door de andere jongens en ook nog niet sterk genoeg is om de meisjes gewoon een grote bek terug te geven, wat soms echt wel nodig zou zijn. Rocio met haar arrogante kop en nukkige buien, maar die ook zo heerlijk kan lachen, samen met de andere meiden. En dan nog Israel, waar het helaas niet zo goed mee gaat op het moment. Hopen dat hij hieruit kan komen en dat we hem in huis kunnen houden. Hopen dat hij gaat leren om te praten over wat er hem dwars zit, in plaats van continu liegen en uitdagen, tja, negatieve aandacht is ook aandacht....Je kunt ook heerlijk met hem lachen en wat zou het fijn zijn, vooral voor hemzelf, als het hem lukt om te blijven en te leren lezen en schrijven!

Jesus, waarover ik hierboven verteld heb, omdat hij was opgepakt, zit nu bijna een week bij Los Cachorros. Een gevoelig, beïnvloedbaar joch. Hopelijk gaat hij zijn plekje in de groep en in huis vinden!